

mondjuk, — a beszerzett mennyiség fejenként és havonként számítva egy kilogramm. Köteles azonban minden háztartásvezető szalonna és zsírkészletét a városi közélmelési hivatalnak február 15-ig levelező-lapon bejelenteni. A bejelentéskor közölni kell a nevet, családtagok számát, utcát, házszámot és külön részletezve, hogy mennyi a szalonna- és zsírkészlet.

A havonkénti és fejenkénti fél kilogrammos fejkvótát az Országos Közélmelési Hivatal rendeletére állapította meg Balogh Károly, a jelenleg meglevő készlet alapján. Ha ez a készlet úgy fog növekedni, hogy a fejkvótát emelni lehet, ez a kvóta-emelés nyomában megtörténik. Erre azonban jelenleg alig van remény, mert a mostani 60.000 kilogrammnyi készlethez még mintegy 80.000 kilogramm zsir kell szerezni, hogy a fél kilogrammos mennyiséget biztosíthassa a közélmelési hivatal a közellátásra szoruló lakosságnak.

A tanács a bejelentéseket *tudomásul vette.*

A lakosság zsirellátásának biztosítására vonatkozólag kérdést intéztünk Balogh Károly pénzügyi tanácsoshoz, aki a következőket mondta:

— Első és legfontosabb feladat pontosan megállapítani, kik azok, akik zsir tekintetében közellátásra szorulnak. A mostani kvóta-megállapítás úgy történt, hogy a külterületi lakosságot egy nagyon csekély százalékk kivételével ellátottnak vettük. Itt ugyanis a legszegényebb ember is igyekezett és tudott a saját háziszükséglete biztosítására legalább egy darab sertést — úgy, ahogy — kihizlalni. Ezenkívül a város tehetősebb polgárait szintén ellátottnak számítottuk. A pontos megállapítás lehetőségéért szükséges azonban a készletek pontos bejelentése. Ennek bejelentésére — hangsúlyozom — *mindenki köteles.*

— A közfogyasztásra eddig beszerzett szalonna és zsirmennyiséget *március elsejétől kezdődőleg fogjuk szigorú utalványrendszer alapján árusítani.* Az utalványrendszer pontosságának betartásáért igénybe vesszük a bevásárlási könyvecskéket is. Mindenesetre gondoskodni fogunk arról, hogy a közönség minden *tolongás és tülekedés nélkül juthasson az őt megillető zsirmennyiséghez.* A tanácsot már most megkeresem, hogy a város minden kerületében jelöljön ki két, de a legrosszabb esetben legalább is egy elárusító helyet. Legalkalmasabban lennének erre a célra az iskolák. A tolongások elkerülése végett minden valószínűség szerint számozott utalványokat fogunk kiadni és előre közöljük, mely sorszámokkal milyen napot és hol lehet zsirért jelentkezni. Szóval a multak tapasztalatainak igénybevétele mellett minden eszközzel azon leszünk, hogy minden fölösleges ácsorgástól és torlódástól megmentessük és megkíméljük a közönséget.

A Délmagyarország telefonja

Szerkesztőség 305.
Kiadóhivatal 81.

Dernburg a német kereskedelem jövőjéről.

— Az élelmezés kérdése és a szabad kereskedelem a háború után. —

A német kereskedelem jövőjéről igen érdekes beszédet tartott Dernburg a „Zentralverband des deutschen Grosshandels“ ülésén. Ezt a ránk nézve is tanulságos, nagy-érdekességű beszédet itt közöljük:

— Több mint két éve elzártan minden tengertől, a német külkereskedelemlnek csak az a szűk tér állott rendelkezésére, amelyet ellenségei meghagytak számára, illetve amelyet nem tudtak elvenni tőle. De ez a kereskedelem sem volt szabad kereskedelem. A német cégeket valamennyi ellenséges külföldön bezárták, nagyobbára likvidálták, házait és telkeiket, jófejkvési kikötőhelyeiket és efféléiket elárverezték, sőt némely országban annyira mentek, hogy *elégették üzleti könyveiket.* A semlegeseket ellenségeink sajtóizgatás és rágalom, kapzsiság és önzés fölkeltésével uszították ellenünk. Ilyképpen a hírhedt párisi program első része teljes megvalósulásához közeledik. Még akkor is nagy káraink lesznek, ha ezen program második és harmadik részének nem is lesz nagyobb hatása, mint az elsőnek ha ezek a részek egyáltalán a végrehajtás stádiumába jutnak. Ennek a két résznek azonban az a célja, hogy Németországot a háború után is kizárja a világkereskedelemből és a német tengerentúli kereskedelmet tartósan megsemmisítse. Ebben a tervben eddig sok ellenségünk, de mégsem a többsége ért egyet, főképp a sovínista angol gyarmatok azok, amelyek elfogják tünni a német árut, de nem a német kereskedőt. Ezek végleg elakarják zárni a német tőkét a részvételtől és kikötőiket a német hajózás elől. De a dolgok természetének volt rá gondolja, hogy az esetben se egyék meg a levest olyan forrón, mint ahogy a párisi boszorkánykonyhán megfőzték és azok az emberek, akik túláttnak az orrukon, már ma is amiatt aggódnak, vajjon a Németország ellen tervezett eljárás nem fogja-e őket jobban megkárosítani, mint magát a német kereskedelmet? A helyzet Németországra nézve egyáltalán nem reménytelen.

Ugyanakkor, amikor a német külkereskedelem nagy szorongatásnak van kitéve a birodalom határain belül is olyan a helyzet, amely a kereskedelemnek nem kedvez. Itt ki nem fejthető okokból Németországban egyáltalán nem volt meg a gazdasági előkészület a háborúra. Amennyiben ma még egyáltalán vannak behozatali javaink, azt a mi nagykereskedelmünk előrelátásának, tökérejeének és vállalkozó szellemének köszönhetjük, amint az is a nagykereskedelem érdeme, hogy a háború kitörése után is az ilyen árukból még tekintélyes, sőt hatalmas tömegeket sikerült behoznunk.

Tévedés volna, ha a kül- és belkereskedelem abban a hitben ringatná magát, hogy a háború befejezése után ott lehet ismét kezdeni a dolgot, ahol a háború kitörése előtt abbamaradt. Az állami szabályozás rendszere csak azokra az árukra alkalmazható, amelyek nincsenek kitéve romlásnak és sem az értékesítés, sem a megőrzés tekintetében nem támasztanak különleges követelményeket. E téren nagy feladat vár a nagykereskedelemre.

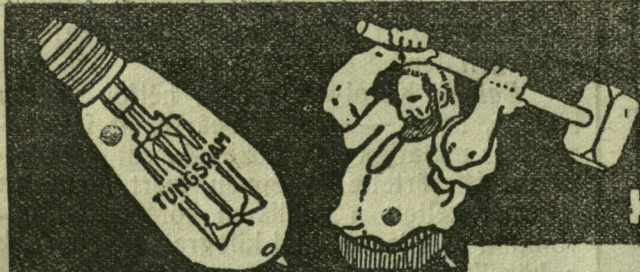
Németország és szövetségesei közt hamarosan szerződésnélküli állapot következik be, mivel 1917. december 31-én egynek a kivételével valamennyi kereskedelmi szerződésünk lejár. Eszerint alkalom kínálkozik hatalmas alkotó munkára. A jelszó más nem lehet: *védővám vagy szabadkereskedelem,* mert a világ differenciáltabbá lett és a különböző termékek oly sokféle feltételtől függnek, hogy gen finom és különböző eljárásra szorulnak. Ami a *mezőgazdaságunkat illeti,* nagyon kérdéses, vajjon az *élelmezés kérdése egyáltalán válhat-e még valaha a kereskedelem abszolút szabad tevékenységévé.* Mind több hang halatszik ugyanis, amely ezt ellenzi. Mi történjék ezen a téren, nem fejthető itt ki. Hozzáértő és kiméletes kéz kell itt is. A kényszerűség arra indította Németországot hogy igen sok külföldi termék helyett *szurrogatumot használjon.* Nagy tőkét használtunk föl arra, hogy ezeket a pótszereket tartósan Németországban termeljünk. Nehezen határozhatjuk el tehát magunkat arra, hogy ezeket az iparágakat egyszerűen azért öljük meg, hogy az eredeti szükségleti cikkeket minden további nélkül rajta hagyjuk a szabad listán. Az egyes országokkal való gazdasági összeköttetésünk összképének a mérlegelése olyan feladat, amelynek a zöld asztalnál való megoldására még a legderékabb hivatalnokaink sem lesznek egymagukban képesek. Egyes tételeknél bizonyára nagyobb engedményeket fogunk tenni a szabad kereskedelemnek, viszont egyes pótszereinkkel szemben eddigi elveink feladásával a védővámhoz nyulunk.

A német kereskedők egybehangzó véleménye szerint mindezen dolgok keresztülvitelére sem a maguk, sem a hatóságok szervezete nem elegendő.

Szükségünk lesz gazdasági hirszolgálatunk átalakítására és új rendezésére. Konzuljaink szolgálatával nem vagyunk teljesen megelégedve. Akik kereskedelmileg nincsenek kellően kiképezve, nem is felelhetnek meg.

Minden téren a szervezkedésre kell magunkat vetnünk, hisz a német szervező képességet a külföld minden elismeréssel illeti. De az organizáció sokszor igen hiányos. *Kevés hajlandóságot mutatott eddig a szervezkedésre a német nagykereskedelem.* A német nagykereskedőnek eddig mindig az volt a büszkesége, hogy mint önálló egyéniség a saját erejéből és kezdeményezéséből alkosson nagyot és kiváló. Ezen tulajdonságok épségbentartásával azonban a nagykereskedelemnek is szervezkednie kell, mert csak így oldhatja meg a maga becsületére, az ország és a közérdek javára azokat a fontos gazdasági problémákat, amelyek Németország jövőjét jelentik.

Gáz-izzótestek és üveghengerek **Invert** és **Aueré**gökre legjobb minőségben **FONYO SOMA**, világi-tási-vállalatnál, Kölcsei-utca 4. Telefon 165

NE FOGADJON EL MÁST MINT
TUNGSRAM FELÍRÁSÚ VALÓDI
HAZAI GYÁRTMÁNY. ÓVAKODJUNK ÚTÁNZATOKTÓL!

A „TUNGSRAM”-lámpa gazdaságos, mert tökéletes és hosszú élettartamu. A minőségért a gyár szavatol. Kérje mindenütt a „TungSRAM” védjeggyel ellátott lámpát. Gyártja az Egyesült Izzólámpa és Villamossági R.-T Újpest 4